

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 257.475 van 28 september 2023
in de zaak A. 233.027/VII-41.566**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pierre Robert
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Saint-Quentinstraat 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE
VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN
kantoor houdend te 1070 Brussel
Ernest Blerotstraat 39
alwaar woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 19 februari 2021, strekt tot de cassatie van arrest nr. 247.739 van 19 januari 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 14.314 van 21 april 2021.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Pierrot T'Kindt heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 'tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State'.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 8 juni 2023.

Kamervoorzitter Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Cédric D'Hondt, die *loco* advocaat Pierre Robert verschijnt voor verzoeker, is gehoord.

Eerste auditeur Pierrot T'Kindt heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Verzoeker dient op 3 september 2014 een verzoek om internationale bescherming in. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) beslist op 26 februari 2015 verzoeker te erkennen als vluchteling.

Op 22 juli 2020 beslist de commissaris-generaal om verzoekers vluchtelingenstatus in te trekken op grond van artikel 55/3/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 'betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen' (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker tekent op 13 augustus 2020 beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de voormelde beslissing van 22 juli 2020. Met een arrest van 19 januari 2021 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep als “onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang”. Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van het enige middel

Standpunten van de partijen

4. Verzoeker werpt in enig middel de schending op van de artikelen 11, § 3, 21, 39/2 en 39/56 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 3, 8 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 juni 1950 (hierna: EVRM).

Verzoeker voert in een derde middelonderdeel aan dat de beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus deel uitmaakt van een door artikel 49, § 2, van de vreemdelingenwet georganiseerde procedure, gaande van de vraag aan de commissaris-generaal om de vluchtelingenstatus in te trekken tot de eventuele intrekking ervan en vervolgens de eventuele intrekking van het verblijfsrecht door de dienst Vreemdelingenzaken. De intrekking van de vluchtelingenstatus is een voorwaarde om vervolgens het verblijfsrecht in te trekken. De voorwaarden om de vluchtelingenstatus in te trekken verschillen van de voorwaarden om het verblijfsrecht in te trekken. Door te oordelen dat verzoeker geen belang had bij zijn beroep en vervolgens niet de wettigheid van de intrekking van verzoekers vluchtelingenstatus te controleren, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verzoekers recht op een beroep of een door artikel 39/2 van de vreemdelingenwet beschermd effectief rechtsmiddel ontnomen. Verzoeker besluit dat de stelling in het bestreden arrest dat zijn belang hypothetisch zou zijn terwijl de intrekking van de vluchtelingenstatus heeft plaatsgevonden op verzoek van de dienst Vreemdelingenzaken, eveneens een schending vormt van artikel 39/56 van de vreemdelingenwet.

5. De verwerende partij stelt in de memorie van antwoord dat verzoekers beroep met het bestreden arrest wordt verworpen omdat het beroep niet-ontvankelijk was bij gebrek aan het vereiste belang. Bijgevolg moest de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de aangevoerde middelen niet ten gronde onderzoeken.

De verwerende partij vervolgt dat verzoeker eraan voorbijgaat dat hij volgens het bestreden arrest geen enkel concreet argument heeft bijgebracht waaruit zou blijken dat de intrekking van de vluchtelingenstatus *in casu* en op dat ogenblik aanleiding gaf tot een beëindiging van het verblijf en de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Op de vraag ter terechtzitting om daarover standpunt in te nemen, heeft verzoeker enkel verklaard zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze laatste stelt terecht dat een beëindiging van verzoekers verblijf enkel mogelijk is indien de minister na een aparte procedure daartoe beslist om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, dat het dus een hypothetisch en geen actueel nadeel betreft en dat bovendien verzoeker overeenkomstig het advies van de commissaris-generaal noch direct noch indirect mag worden teruggedleid naar het land van herkomst daar een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

De verwerende partij stelt verder dat de beëindiging van verzoekers verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid op de datum van het bestreden arrest, 19 januari 2021, inderdaad een hypothetisch en geen actueel nadeel vormde. Zij leidt dit af uit de vermelding in het verzoekschrift tot cassatie dat de dienst Vreemdelingenzaken op 1 februari 2021 aan verzoeker schriftelijk heeft meegedeeld te overwegen om diens verblijfsrecht in te trekken. De Raad van State beoordeelt als cassatierechter de wettigheid van het bestreden arrest op het ogenblik van de uitspraak ervan en niet in functie van gewijzigde omstandigheden als gevolg van latere feiten, zoals de brief van de dienst Vreemdelingenzaken van 1 februari 2021.

6. In de memorie van wederantwoord herneemt verzoeker het middel. Hij voegt toe dat hij ter terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet akkoord is gegaan met het gebrek aan belang, maar dat gebrek net heeft betwist door zich te gedragen naar de wijsheid.

Verzoeker benadrukt dat een intrekking van de vluchtelingenstatus het mogelijk maakt om het verblijfsrecht van een erkende vluchteling in te trekken. Het gaat om een “horde” die het bestuur moet nemen alvorens het verblijfsrecht in te trekken. In het licht van artikel 20 van de vreemdelingenwet, kan artikel 21 van diezelfde wet, dat de basis is voor de intrekking van het verblijfsrecht van een vreemdeling om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, immers geen toepassing vinden zolang een vreemdeling de vluchtelingenstatus heeft.

Beoordeling

7. Artikel 39/56 van de vreemdelingenwet bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden gebracht “door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling”. In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat tot die bepaling heeft geleid wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip “belang” derhalve kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven. (*Parl. St. Kamer, 2005-06, nr. 51-2479/001, 118*)

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep tot nietigverklaring indien twee voorwaarden vervuld zijn: hij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook. Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te

bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar een verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging hem een concreet voordeel oplevert.

Als cassatierechter komt het de Raad van State niet toe zelf te oordelen of een verzoeker al dan niet over het vereiste belang beschikte bij zijn beroep tot nietigverklaring. Hij kan desgevraagd wel nagaan of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zonder schending van de wet het ontbreken van het vereiste belang in hoofde van die verzoeker heeft vastgesteld.

8. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelt in het bestreden arrest over het vereiste belang in hoofde van verzoeker:

“2.1. 2.1. Artikel 39/56 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kunnen worden ingediend "door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang". Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang bij zijn beroep indien hij door de bestreken administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt en het onwettig bevinden van de aangevochten beslissing hem een direct en persoonlijk voordeel verschaft, hoe miniem ook. Het belang waarvan een verzoeker blijk moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en hij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar verzoeker moet minstens aannemelijk maken dat het desgevallend inwilligen van het beroep hem een concreet voordeel oplevert (RvS 5 juli 2016, nr. 235.343).

2.2. Overeenkomstig artikel 49, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet wordt de erkende vluchteling na afloop van een periode van vijf jaar, te rekenen vanaf de indiening van de asielaanvraag, tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk toegelaten tenzij de vluchtelingenstatus ondertussen werd opgeheven of ingetrokken overeenkomstig de artikelen 55/3, of 55/3/1 of tenzij de vreemdeling afstand heeft gedaan van zijn vluchtelingenstatus.

Overeenkomstig artikel 49, § 3 van de Vreemdelingenwet kan de minister of zijn gemachtigde, wanneer de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus heeft opgeheven of ingetrokken of wanneer de betrokkene afstand heeft gedaan van zijn status, een einde maken aan het verblijf van de vreemdeling en hem verwijderen overeenkomstig de bepalingen van deze wet, onverminderd het beginsel van non-refoulement.

Artikel 11, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

[...]

Uit de inhoud van de stukken van het dossier, de bestreden beslissing en hetgeen gesteld wordt in het verzoekschrift blijkt dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus werd toegekend op 26 februari 2015. Derhalve beschikte verzoeker op het ogenblik van de bestreden beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus, op 22 juli 2020, overeenkomstig artikel 49, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet

over een recht op onbeperkt verblijf in België.

De intrekking van de vluchtelingenstatus, die geschiedde op grond van artikel 55/3/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, kan *in casu* derhalve geen aanleiding geven tot een intrekking of beëindiging van het verblijf met een bevel om het grondgebied te verlaten zoals bedoeld in artikel 11, § 3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker valt bijgevolg onder het toepassingsgebied van artikel 21 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat de minister of zijn gemachtigde een einde kan maken aan het verblijf van een onderdaan van een derde land die voor een beperkte of onbeperkte duur tot verblijf is toegelaten en hem het bevel geven om het grondgebied te verlaten, om redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

2.3. Gelet op het voorgaande, werden partijen ter terechtzitting uitgenodigd standpunt in te nemen over het belang van verzoeker bij huidige vordering. Beide partijen stellen zich te richten naar de wijsheid van de Raad.

Verzoeker brengt geen enkel concreet argument bij waaruit zou blijken dat de opheffing van de vluchtelingenstatus *in casu* en *hic et nunc* aanleiding geeft tot een beëindiging van het verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is enkel mogelijk om redenen van openbare orde of nationale veiligheid waarbij de minister of zijn gemachtigde later op deze gronden al dan niet een einde zou kunnen maken aan het verblijf, wat duidelijk een hypothetisch en niet actueel nadeel betreft. Daarenboven luidt het advies van verweerder dat verzoeker noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar zijn land van herkomst daar een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Het beroep is derhalve onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang en moet worden verworpen.”

Door de vraag of en welk nadeel een verzoeker ondergaat ingevolge een beslissing tot intrekking van zijn vluchtelingenstatus te verengen tot de vraag of en welke de onmiddellijke invloed van die beslissing is op verzoekers verblijfsrecht, is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voorbijgegaan aan de andere rechten en nadelen die een verzoeker krachtens de wet put uit de vluchtelingenstatus en die hij ondergaat ingevolge de intrekking van die status.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aldus een te beperkte invulling gegeven aan de in artikel 39/56 van de vreemdelingenwet vervatte belangvereiste en derhalve op onwettige wijze beslist tot een gebrek aan het vereiste belang.

9. Dat verzoeker zich ter terechtzitting (evenals de verwerende partij) “naar de wijsheid” van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft gedragen, doet geen afbreuk aan het voorgaande. Dergelijke verklaring houdt immers niet in dat verzoeker het gebrek aan belang niet zou betwisten, noch stelt ze de Raad voor Vreemdelingenbetwisting ervan vrij het begrip “belang” op wettige wijze in te vullen.

10. Het derde onderdeel van het enige middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt arrest nr. 247.739 van 19 januari 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 20 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op achtentwintig september tweeduizend drieëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams